

Sơ lược về nền tảng Nhân Chủ

Huỳnh Thị Tố Nga

Thế chế chính trị là một thành phần đại diện cho nhân dân để điều hành, cân bằng tất cả các phương diện đời sống xã hội, trước nhất là cho đất nước, sau là cân bằng giữa những quốc gia trên thế giới với nhau.

Lấy "nhất nguyên" là nguyên tắc, cương thường là những đặc tính và đặc định chung của xã hội loài người làm nền tảng cơ bản để nhìn nhận được sự phân tầng tự nhiên, để thấy được sự đa nguyên là đặc tính tự nhiên của xã hội loài người và cả thế giới tự nhiên.

Từ nhất nguyên để hiểu rõ về đa nguyên mới có thể xây dựng được một thế chế chính trị có nền tảng vững chắc. Nhất nguyên và đa nguyên phải hòa hợp nhưng không hòa tan, không hiểu mập mờ, lấy hai đặc định này làm nền tảng xây dựng đời sống xã hội, trong đó yếu tố quan trọng nhất là xây dựng cơ chế chính trị.

NHÂN LÀ NHẤT NGUYÊN - DÂN LÀ ĐA NGUYÊN. Đây là khái niệm cơ bản mà một chính phủ chuẩn mực phải nắm được cốt tủy và thực thi.

Nhân là nhất nguyên, có nghĩa là nhân loại phải có cùng những đặc điểm cơ bản, về chủng tộc, sinh sản, phát triển, trong quá trình sống đó, có sự liên kết thành các giềng mối gia đình, giềng mối xã hội. Có những quyền lợi và nghĩa vụ phải thực thi để có thể duy trì cá thể và tập thể, đó là đặc định, là đặc điểm chung cho loài người, không phân biệt chủng tộc và quốc gia, nên gọi là nhất nguyên.

Trong nhất nguyên đó, mỗi cá thể là một sự sống có tâm thức, mà tâm thức

là sự phát triển riêng biệt, cho nên các cá nhân có sự khác nhau về nhận thức, sự khác nhau đó sẽ càng cách biệt khi các cá thể ở những địa phương khác nhau, ở những quốc gia khác nhau. Vậy nên mới hình thành nhiều thành phần, nhiều kết cấu về các cấu trúc phân bố

trong xã hội, đó là điều căn bản để thấy được, trong cái chung, có cái riêng và ngược lại, nên nói, dân là đa nguyên là vậy.

Vậy nên, nhà nước là một thành phần quan trọng nhất để đại diện cho những thành phần "đa nguyên" của quốc gia thì không thể nào duy trì độc tài để điều hành được, đó là sai quy chuẩn ngay từ nền tảng. Lấy "nhất nguyên" để làm cốt tủy vì phải hiểu được đặc tính loài người là gì, từ đó mới hiểu rõ ràng quyền con người là thế nào, mới xây dựng một nền lập pháp cốt chỉ để bảo vệ quyền này. Hành pháp, tư pháp phải từ quy chuẩn này mà thực thi, trên nền tảng hiểu được dân là đa nguyên, phải linh động, rõ ràng và minh bạch.

Hiểu được đạo lý và tính chất tự nhiên của xã hội loài người, không khiên cưỡng áp đặt, từ đó áp dụng cho tất cả các phương diện khác của xã hội. Hiểu được con người là yếu tố trung tâm, tự làm chủ thân tâm. Con người hiểu được đời sống tự nhiên xung quanh mình, hòa hợp với thế giới tự nhiên chứ không phải triệt tiêu tự nhiên, để từ đó xây dựng đời sống phù hợp với các yếu tố trên. Đây chính là cốt tủy của một nền tảng Chính trị - Xã hội Nhân Chủ. Một xã hội tồn tại với đặc tính: Trinh - Bình - Hòa.

- Trinh: Sự trung trinh trong đời sống vợ chồng, sự trung kiên giữa con người với nhau trong đời sống xã hội.

- Bình: Sự công bình trong xã hội, con người được sống trong xã hội luôn được tạo điều kiện phát triển ban đầu như nhau, mọi luật lệ đều được áp dụng như nhau, không thiên vị. Mỗi cá nhân được tự do phát triển, khai phóng tinh thần tùy vào khả năng bản thân.

- Hòa: Là sự sống có sự hòa hợp, kết hợp với nhau để cùng phát triển. Sự phát triển dựa vào khả năng cá nhân, phân bố cấu trúc xã hội hài hòa, đa dạng về ngành nghề. Con người tự do chọn lựa, tự do phát triển nhưng vẫn có sự liên kết với nhau để phát huy hiệu quả hơn, chứ không phải phát triển dựa trên sự tranh đoạt, triệt tiêu lẫn nhau.

Nếu xã hội bảo đảm được ba đặc tính trên thì sẽ phát triển vượt bậc và đạo lý con người được gìn giữ, phát huy.

Một thể chế chính trị tồn tại chỉ vì tranh giành quyền lực với nhau, tranh thủ dùng chính trị để đoạt lấy quyền lợi cho đảng phái, cho cá nhân thì đó không gọi là thể chế chính trị, nó chỉ đơn thuần là kết cấu đời sống theo bản năng của động vật.

Huỳnh Thị Tố Nga
Oct 9, 2024